

Aktuálnost jako příležitost (šance)

Aktuálnost je ten moment času, kdy můžeme něco dělat, být aktivní. Každá aktivita ovšem musí být po nějakou dobu vykonávána, a v tom smyslu se musí držet této postupující „aktuálnosti“, která nikterak nepostojí, ale odchází, mizí, aby byla vystřídána další, ovšem jinou. Být aktivní tedy znamená vždy znovu se vydávat na cestu a pokračovat v ní. Ale to samo o sobě nestačí k tomu, abychom plně vystihli, oč v té aktuálnosti, v tom „hic et nunc“ jde: tu aktuálnost totiž nevytváříme my, nevytváří ji ten, kdo je aktivní, ale ta aktuálnost k němu přichází, ona se mu otvírá, jakoby dává k dispozici, a to jako příležitost k činu, k akci, příležitost k tomu, aktuálnosti využít jako aktuality. Ten, kdo aktuálnost využije tím, že něco podniká, se stává někým, kdo je „při tom“, jak ono „hic et nunc“ přichází a přišlo, a jak „je tu“. Právě v tom smyslu platí, že jde o „příležitost“, která se „naskýtá“, ale třeba nepotrvá, a možná se už nevrátí, tj. nebude se opakovat. Aktuálnost je tedy něčím, co míří k nám, co je „pro nás“, co se nám dává resp. co nám je dáváno – a je to tedy vždycky především naše „hic et nunc“. Teprve druhotně můžeme odhadovat a posuzovat, zda je to ještě příležitost pro někoho jiného (nebo pro „něco“ jiného).

(Písek, 090303-1.)